

de i et tidligere svar, nemlig at man bliver kompenseret krone for krone og kan budgettere med det, er ganske enkelt ikke situationen. Derfor var det altså ikke i overensstemmelse med sandheden, når der blev sagt, at det kunne man operere med i den kommunale økonomi i hver enkelt kommune.

Jeg kan så forsikre hr. Peter Christensen om, at Det Radikale Venstre taler med rigtig mange. Vi bruger tiden på andet end at læse Anders And, og situationen er den, at hvis man spørger de børnefamilier, som hr. Peter Christensen synes man skal kere sig om, så er det faktisk opfattelsen mange steder, at man hellere vil have højere kvalitet i folkeskolen f.eks., man vil hellere have højere kvalitet, dvs. mere voksenkontakt, i daginstitutionerne, end man vil have takstnedsættelser.

Kan hr. Peter Christensen bekræfte, at Venstre med sit valgløfte, som man så ikke engang har kompenseret fuldt ud for, reelt er gået ind på et kommunalt kerneområde og centralt har bestemt, hvordan man skal prioritere i kommunerne? Hvis der var et råderum på mellem f.eks. 1 mia. kr. og 2 mia. kr. i den kommunale økonomi, burde det så ikke være kommunalpolitikkerne, som bestemte, hvordan man skulle råde over den kommunale økonomi og dermed prioritere, hvad der var godt for børnefamilierne – måske højere kvalitet i stedet for lidt flere penge mellem hænderne? Det er jo udtryk for, at man i Venstre har valgt centralistisk at prioritere på kommunalpolitikernes vegne.

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (V):

Lige en sidste bemærkning til det med compensation til kommunerne for forslaget: Der bliver kompenseret samlet. Alle kommunerne bliver kompenseret samlet krone for krone, punktum. Det har regeringen givet sit ord på, og det har kommunerne accepteret som værende det, man har forhandlet om, og sagt ja til resultatet.

Så jeg mener, at De Radikale måske egentlig også burde drøfte det med kommunernes forhandlere og høre, om der egentlig overhovedet er noget at være uenige om, for det mener jeg egentlig ikke der er. Det hele kører som aftalt.

Så synes jeg ikke, man skal sætte det op som modsætninger. Man vil netop kunne se i det finanslovsforslag, vi fremlægger, at det er et både-og. Vi kan både sikre en lavere forældrebetalning for at have børn i daginstitution og så gøre noget mere for folkeskolen. Så jeg synes da, man skal

glæde sig også fra radikal side over, at vi kan begge dele, at der netop er plads til selv med en ansvarlig økonomisk politik stadig væk at lave serviceforbedringer i det her land. Det viser vi med vores finanslovudspil.

(Kort bemærkning).

Morten Østergaard (RV):

Hr. Peter Christensen havde tidligere et citat, og jeg vil også godt her starte med et citat:

»Vi har en vision om Danmark som et førende vidensamfund. Vi vil øge indsatsen med forskning og udvikling markant, og vi vil forbedre uddannelserne yderligere. ... Vi sætter det mål, at det offentlige og de private virksomheder tilsammen øger indsatsen med forskning og udvikling, så vi i 2010 når op på et beløb svarende til mere end 3 pct. af landets samlede produktion.«

Det er ikke mit citat, det er statsministerens fra Folketingets åbning den 5. oktober 2004.

Men hvad er så virkeligheden? Ja, når vi kigger på det i dag, må vi sige, at i forhold til de Barcelonamålsætninger, som der henvises til, nemlig dem, hvor Europa i fællesskab har forpligtet sig på at øge midlerne til forskning, så er vi i dag længere væk end dengang, regeringen overtog ansvaret.

Kl. 11.00

Kan hr. Peter Christensen ikke bekræfte, at det i virkeligheden er sådan med regeringens finanspolitik på forskningsområdet, at den bedst illustreres af tavlen bag ved ham, hvor der står, at vi behandler forslag til finanslov for finansåret 2004: Det går tilbage og ikke fremad?

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (V):

Det var et godt citat, det var et vigtigt citat. Det er også vigtigt, at vi netop når det resultat i 2010, ikke fordi Venstre har lovet det og vi gerne møder vælgerne med at have gennemført vores løfter, nej, det er lige meget, det er vigtigt, fordi samfundet har brug for, at vi står stærkt i forhold til den konkurrence, vi ser fra globaliseringen.

Når jeg lytter til partierne, lytter jeg mig egentlig ikke til nogen uenighed om vigtigheden af, at Danmark kommer i front med forskningen.

Vi har sagt, at når vi når til 2010, så skal vi bruge minimum 1 pct. af BNP på offentlig forskning, og det mål vil vi nå. Vi har også bedt Globaliseringsrådet om at komme med en strategi